

31.1.2022

JÁNOS BALÁZS

klavir / piano

5. ZIMSKI FESTIVAL / 5TH WINTER FESTIVAL

Cankarjev dom, Slovenska filharmonija in Viteška dvorana, Križanke
Slovenian Philharmonic and Knights' Hall, Križanke

28.1. – 5.2.2022

Program finančno omogočata / The programme is supported by:

Ustanoviteljica Festivala Ljubljana je Mestna občina Ljubljana.
The Ljubljana Festival was founded by the City of Ljubljana.

Častni pokrovitelj Zimskega festivala 2022 je župan Mestne občine Ljubljana Zoran Janković. / The honorary patron of the Winter Festival 2022 is the Mayor of Ljubljana Zoran Janković.

Ponedeljek, 31. januar 2022, ob 19.30
Monday, 31 January 2022 at 7.30 pm
Viteška dvorana Križanke / Knights' Hall, Križanke

JÁNOS BALÁZS

klavir / piano

Na sporedu / Programme:

F. Liszt: Fontane vase d'Este / Fountains of the Villa d'Este

R. Wagner – F. Liszt: Izoldina ljubezenska smrt
Isolda's Love-Death

R. Schumann – F. Liszt: Posvetilo / Widmung

C. Saint-Saëns – J. Balázs: Labod iz suite Živalski karneval
The Swan from The Carnival of the Animals

F. Liszt – J. Balázs: Madžarska rapsodija št. 6
Hungarian Rhapsody No. 6

S. Rachmaninov – J. Balázs: Vokaliza / Vocalise

G. Puccini – J. Balázs: Arija Laurette iz opere Gianni Schicchi
Lauretta's aria from Gianni Schicchi

J. Brahms – G. Cziffra – J. Balázs: Madžarski ples št. 5 in št. 6
Hungarian dance No. 5 and No. 6

M. M. Ponce – J. Balázs: Zvezdica / Estrellita

J. Strauss – J. Balázs: Reminiscence, parafraza
Reminiscences paraphrase

Nocojšnji klavirski recital, z izjemo uvodne skladbe, prinaša priedbe oziroma transkripcije za klavir. Med velikimi glasbeniki, ki so se predajali predelavi glasbenih del – tako tujih kot svojih –, gotovo izstopa izjemni pianistični mojster madžarskega rodu in stvaritelj emocionalnih kompozicij **Franz Liszt (1811–1886)**. Je avtor več kot tristo priedeb, parafraz, variacij, orkestracij in transkripcij; med temi je največ priedeb napisal za klavir solo, klavir štiriročno ali dva klavirja. S priedbami je klavir lahko »oponašal« marsikatero glasbilo ali glas in celo »nadomestil« celotni orkester (znamenite so na primer Lisztove priedbe Beethovnovih simfonij). Mnoga dela so v klavirski različici postala lažje dostopna za izvedbo oziroma poslušanje, s čimer je klavirju, ki je v 19. stoletju domoval v vsaki premožnejši meščanski družini, še bolj rasla priljubljenost; obenem se je s klavirskimi priedbami večala prepoznavnost glasbenih del oziroma njihovih avtorjev (zgleden primer je popularizacija Schubertovih samospesov prek Lisztovih klavirskih priedeb). Izdelovalcem klavirjev pa je povečani klavirski repertoar nudil nove izzive za zadovoljitev vse kompleksnejših tehničnih in izraznih potreb pianistov.

Klavirsko skladbo *Les jeux d'eaux à la Villa d'Este*, poznano kot **Vodne igre v vili d'Este** ali **Fontane vase d'Este**, je Liszt napisal z mislijo na vodomete v čudovitih vrtovih vile d'Este (ta renesančna palača v okolici Rima z navdihajočimi parkovnimi površinami sodi danes v Unescovo svetovno dediščino). Namenil ji je tri kompozicije v tretji knjigi zbirke *Leta romana*. V brilljantni klavirski igri, ki jo zaznamujejo zlasti široki arpegiji in tremandi, presenetljivih harmonijah (na primer začetek je razloženi dominantni septakord) in subtilnih zvočnih odtenkih skladba *Fontane vase d'Este* razlije fantazijo vodnih curkov, slapov, vrtincev, lesketa in migetanja vodnih kapljic ... Slikanje vode pa nudi tudi potop v simboliko in kontemplacijo, kar podkrepi tudi Lisztov citat v partituri iz Evangelija po Janezu: »*Kdor pa bo pil od vode, ki mujo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.*« [Jn4, 14]

Liszt je za svoj inštrument priedelil kar petnajst odlomkov odrskih stvaritev **Richardja Wagnerja (1813–1883)**. Vse odkar je dirigiral Wagnerjevo *Uverturo* k operi *Tannhäuser* leta 1849, je občudoval njegov glasbeni genij in mu večkrat nudil podporo. Glasbo iz znamenitega sklepnega prizora opere *Tristan in Isolda* je že skladatelj samostojno izvajal skupaj s *Preludijem* k operi; leta 1867 pa jo je Liszt odel v klavirske zvoke, v skladbo **Izoldina ljubezenska smrt**. Mogočni in transcendentalni finale, ki med drugim končno prinese razvez »Tristanovega akorda«, ima močan naboj transfiguracije ob večni združitvi v ljubezni prek smrti.

Skladba **Posvetilo** (naslovljena tudi *Ljubezenska pesem*) je Lisztova priedba istoimenskega samospesova **Roberta Schumanna (1810–1856)** na besedilo Friedricha Rückerta. Mojster tega glasbenega žanra je nadvse prijetno presenetil svojo izbranko Clara, ko ji je kot poročno darilo poklonil cikel *Myrthen*, op. 25, v katerem je *Posvetilo* (*Widmung*) na prvem mestu. Buhti v nežnih in strastnih čustvih velike ljubezni in sreče, saj sta se Robert in Clara po več letih skrivnega razmerja in boja za zvezo pri nasprotujučem Clarinem očetu leta 1840 vendorle poročila. Lisztovo pero je tankočutno prelijelo bogastvo iskrenih čustev v kompozicijo, ki raste v zvočnem razkošju in se, drugače kot Schumannov izvirnik, konča mogočno.

Program se nadaljuje s priedbami nočojnjega koncertanta **Jánosa Balázsa (†. 1988)**, začenši s priljubljenim odlomkom, pravzaprav najbolj poznano točko cikla Živalski karneval **Camilla Saint-Saëns (1835–1921)**. Francoski avtor ni želel javno razoteti te suite, ki igrivo upodabljaja posamezne živalske like; edini stavek, ki ga je dovolil javno izvajati, je bil **Labod**, ki fascinira z dolgimi spevnimi frazami sublimne melodike. Balázs jo namenil visokemu registru, odmeve motivičnih drobcev pa tudi levi roki.

Madžarska rapsodija št. 6 je kot Lisztovih preostalih osemnajst nastala pod vplivom romskega glasbenega idioma. V njej skladatelj razgrne ognjevitvo pianistično predstavo v izmenjavi počasnih in hitrih pasusov (»*lassan*« in »*friska*«), številnih akcentih, sinkopah in sklepnu plesnem razpoloženju, ki se stopnjuje v pompozen akordičen finale.

Ruski glasbeni poet **Sergej Rachmaninov (1873–1943)** je leta 1912 napisal **Vokalizo**, jo dve leti pozneje revidiral in leta 1915 izdal kot sklepno skladbo v ciklu pesmi za glas in klavir *Romance*, op. 34. Posebnost *Vokalize* je, da nima besedila; pevec napenja čustveno intenzivno melodiko z vokaliziranjem. Rachmaninov je pozneje delo tudi orkestriral, priljubljena skladba pa je doživelša številne priredbe različnih avtorjev za najrazličnejše instrumentalne kombinacije.

Nato bo zazvenela **Aria Laurette iz opere Gianni Schicchi** »O mio babbino caro« italijanskega ustvarjalca **Giacoma Puccinija (1858–1924)**, ki jo je Balázs pripravil v klavirski različici. Po dramatičnem uvodu se poznana melodija arije predstavi v intimni liričnosti, ob raznolikih ponovitvah pa se razplamti v lisztovsko razkošne dimenzijs.

Johannesa Brahma (1833–1887) je pri pisaniu *Madžarskih plesov* navdihnila romska glasba. Vseh enaindvajset je ustvaril za klavir štiriročno, pozneje je nekatere orkestriral. Imel jih je za priredbe poznanih ljudskih viž [tako je v svojem *Madžarskem plesu* št. 5 ne vedoč citiral očitno tedaj razširjeno temo sicer izvirnega čardaša Béla Kélerja] in jim kljub natusi ni nadel številke opusa. Brahmsova **Madžarska plesa št. 5 in št. 6** v priredbi fenomenalnega pianista **Georges Cziffre (1921–1994)** in Jánosa Balázsa sta bravurozno poigravanje s temperamentnimi zvoki.

Na ljudsko izročilo svoje domače dežele pa se je rad oprl Mehičan **Manuel María Ponce (1882–1948)**, ki je sistematično zbiral ljudske pesmi, jih harmoniziral in v priredbah ter izvirnih delih, navdihnih z zanimanjem za ljudsko zakladnico, ponesel na koncertne odre. Ponce, dejaven kot pedagog in skladatelj raznovrstnih žanrov in stilov, je poznan zlasti po svojih kitarskih delih in pesmih – med temi je izjemno priljubljenost in številne priredbe doživel po ljubezni hrepeneča nežna **Zvezdica** iz leta 1912.

Program zaokrojuje koncertna parafraza **Reminiscence** na poznane motive in melodije mojstra valčkov, polk, operet **Johanna Straussa ml. (1825–1895)**. Prepletajo se v vrtincu virtuozne prstne akrobatike, polni žuborečih pasaž, bliskovitih skokov, igrivi ritmov, dramatičnih izbruhov zvočne mase z gostimi akordi v dolgih napetostnih lokih forte dinamike, ki naelekreno vodijo do pompoznega zaključka.

János Balázs je eden najuspešnejših pianistov madžarske glasbene scene, ki nastopa na najprestižnejših svetovnih odrih. V zadnjih letih je navdušil občinstvo Konservatorija Čajkovskega v Moskvi, amsterdamskega glasbenega hrama Concertgebouw, centra Barbican v Londonu, Kólske filharmonije, dunajskega Konzerthausa, centra Bozar v Bruslju in dvorane Palau de Musica v Barceloni. Balázs se za svoje zvrstno neomejujoče in z nadarjenostjo improvizacije popestrene koncerne navdihuje pri legendarnih pianistih Franzu Lisztu in Georgesu Cziffri. Leta 2019, pri svojih 31, je prejel najvišje madžarsko kulturno odlikovanje, nagrado Kossuth; v tem letu je postal tudi Steinwayev umetnik. Doštel je na Akademijo za glasbo Franzu Liszta v Budimpešti, kjer je danes profesor klavirja. Igral je s solisti, dirigenti

in orkestri, kot so Miša Majski, Tamás Vásáry, José Cura, Stéphane Denéve, Vadim Repin, Pinchas Steinberg, Jukka Lisakkila, Charles-Olivier Munroe, Roger Bausier, David Mathues, István Várdai, Bruseljski filharmonični orkester, Dortmundski filharmoniki, Aspenski filharmonični orkester, Simfonični orkester iz Nagoje, Simfonični orkester HRT Zagreb, Madžarska nacionalna filharmonija, Komorni orkester Franza Liszta, Budimpeški filharmonični orkester, Simfonični orkester Madžarskega radia. Balázs je umetniški vodja Festivala Georgesa Cziffre, ki ga je ustanovil leta 2016 kot poklon svojemu idolu. Festival velja za eno najbolj prestižnih prireditev klasične glasbe na Madžarskem in je že gostil umetnike, kot so Miša Majski, José Cura, Vadim Repin, Arkadij Volodos, Fazil Say, Pierre-Laurent Aimard, Jevgenij Kislin. Poleg izvajanja glasbenih del velikih skladateljev, kot so Beethoven, Bach, Liszt, se Balázs posveča tudi improviziranju, zaradi česar mu uspeva narediti klasično glasbo bolj dostopno in manj »resno«.

Helena Filipčič Gardina

NAPOVEDNIK / TO BE ANNOUNCED

1. 2. 2022 ob 19.30 / at 7.30 p.m.
Cankarjev dom

ALEKSANDER GADŽIJEV

Klavir / piano

Simfonični orkester RTV Slovenija
RTV Slovenia Symphony Orchestra

RICARDO CASTRO, dirigent / conductor

CZIFFRA 100

Koncert podpirajo / The concert is supported by:

MINISTRY OF
FOREIGN AFFAIRS
AND TRADE

BETHLEN GÁBOR
Alapítvány Zrt.

Lisztov inštitut
Ljubljana

Glavni sponzor /
General sponsor:

Sponzorji / Sponsors:

Glavni medijski sponzor /
General media sponsor:

Medijska sponzorja / Media sponsors:

Izdal / Published by: **FESTIVAL LJUBLJANA**, januar / January 2022
Zanj / For the Publisher: **DARKO BRLEK**, direktor in umetniški vodja,
častni član Evropskega združenja festivalov / General and Artistic Director,
Honorary member of the European Festivals Association

Besedila / Texts: **HELENA FILIPČIČ GARDINA**

Prevod / Translation: **AMIDAS, d.o.o.**

Oblikanje / Design: **ART DESIGN, d.o.o.**

ljubljana festival.si

www.facebook.com/ljubljana festival
www.instagram.com/festival_ljubljana/
www.youtube.com/user/TheFestivalLjubljana